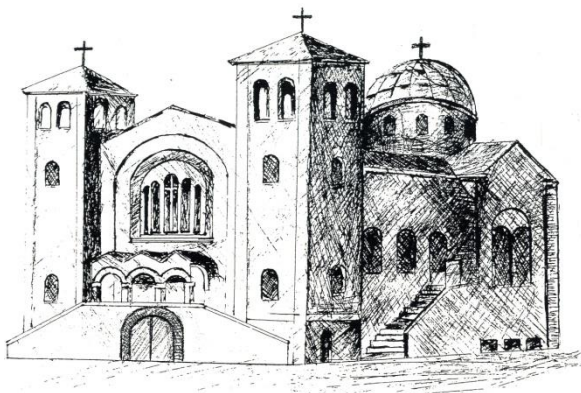

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, January 31, 2021
15th Sunday of Luke

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.

Your candles will be lit at the next Liturgy or service.

Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 31 Ιανουαρίου, 2021

ΙΕ' Λουκά

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

2:00 μ.μ. Διαδικτυακό Πρόγραμμα Ελληνικού Σχολείου

(Γιορτή των Τριών Ιεραρχών/Ημέρα των Γραμμάτων)

Δευτέρα, 1^η Φεβρουαρίου, 2021

Προεόρτια Υπαπαντής

9:00 π.μ. – 11:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Τρίτη, 2 Φεβρουαρίου, 2021

Η Υπαπαντή του Κυρίου

9:00 π.μ. – 11:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

6:00 μ.μ. – Παράκληση

Τετάρτη, 3 Φεβρουαρίου, 2021

Συμεών ο Θεοδόχος και Άννα η Προφήτις

9:00 π.μ. – 11:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ελληνικό Σχολείο – Διαδικτυακή διδασκαλία

Παρασκευή, 5 Φεβρουαρίου, 2021

Ελληνικό Σχολείο – Διαδικτυακή διδασκαλία

Σάββατο, 6 Φεβρουαρίου, 2021

Φώτιος Πατριάρχης Κωνστ.

9:00 π.μ. – 11:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Κυριακή, 7 Φεβρουαρίου, 2021

ΙΣΤ' Ματθαίου (τῶν Ταλάντων)

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, January 31, 2021

15th Sunday of Luke – Sunday of Zacchaeus

8:30 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

2:00 p.m. Virtual Greek School Program

(Three Hierarchs/Greek Letters)

Monday, February 1st, 2021

Forefeast of the Presentation

9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Tuesday, February 2, 2021

The Presentation of Our Lord

9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

6:00 p.m. Paraklisis

Wednesday, February 3, 2021

Symeon & Anna the Prophetess

9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Greek School Virtual Teaching

Friday, February 5, 2021

Greek School Virtual Teaching

Saturday, February 6, 2021

Photios, Pat. Constantinople

9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Sunday, February 7, 2021

16th Sunday of Matthew

8:30 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode 1.

Psalm 32.22,1

Let your mercy, O Lord, be upon us.

Verse: Rejoice in the Lord, O ye righteous.

The reading is from St. Paul's First Letter to Timothy 4:9-15

Timothy, my son, the saying is sure and worthy of full acceptance. For to this end we toil and suffer reproach, because we have our hope set on the living God, who is the Savior of all men, especially of those who believe. Command and teach these things. Let no one despise your youth, but set the believers an example in speech and conduct, in love, in faith, in purity. Till I come, attend to the public reading of scripture, to preaching, to teaching. Do not neglect the gift you have, which was given you by prophetic utterance when the council of elders laid their hands upon you. Practice these duties, devote yourself to them, so that all may see your progress.

Προκείμενον. Ἦχος α'.

ΨΑΛΜΟΙ 32.22,1

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ

Πρὸς Τιμόθεον α' 4:9-15 τὸ ἀνάγνωσμα

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶν σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

The Gospel According to Luke 19:1-10

At that time, Jesus was passing through Jericho. And there was a man named Zacchaïos; he was a chief collector, and rich. And he sought to see who Jesus was, but could not, on account of the crowd, because he was small of stature. So he ran on ahead and climbed up into a sycamore tree to see him, for he was to pass that way. And when Jesus came to the place, he looked up and said to him, "Zacchaïos, make haste and come down; for I must stay at your house today." So he made haste and came down, and received him joyfully. And when they saw it they all murmured, "He has gone in to be the guest of a man who is a sinner." And Zacchaïos stood and said to the Lord, "Behold, Lord, the half of my goods I give to the poor; and if I have defrauded any one of anything, I restore it fourfold." And Jesus said to him, "Today salvation has come to this house, since he also is a son of Abraham. For the Son of man came to seek and to save the lost."

Ἐκ τοῦ Κατὰ Λουκᾶν 19:1-10 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο τὴν Ἱεριχώ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

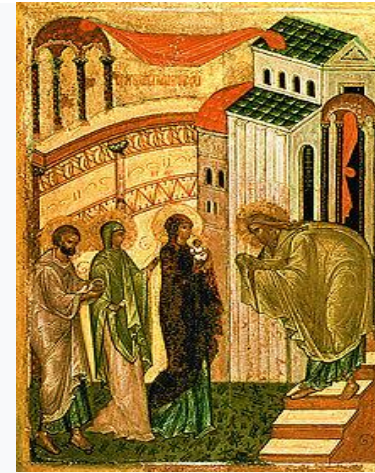
Presentation of Jesus at the Temple

The **Presentation of Jesus at (or in) the Temple** is an early episode in the life of [Jesus](#), describing his presentation at the [Temple in Jerusalem](#) in order to officially induct him into [Judaism](#), that is celebrated by many Christian Churches on the holiday of [Candlemas](#). It is described in [chapter 2](#) of the [Gospel of Luke](#) in the [New Testament](#) of the Christian Bible.^[1] Within the account, "Luke's narration of the Presentation in the Temple combines the purification rite with the Jewish ceremony of the redemption of the firstborn ([Luke 2:23–24](#))."^[2]

In the [Eastern Orthodox Church](#), the Presentation of Jesus at the temple is celebrated as one of the twelve [Great Feasts](#), and is sometimes called *Hypapante* (ὑπαπαντή, = "Meeting" in Greek). In [Western Christianity](#), the additional name for the Service the day, [Candlemas](#), is added. This Feast-day is also known as the *Feast of the Purification of the Virgin* or the *Meeting of the Lord*.^[3] In some liturgical churches, [Vespers](#) (or [Compline](#)) on the Feast of the Presentation marks the end of the [Epiphany season](#), also (since the 2018 lectionary) in the [Evangelische Kirche in Deutschland](#) (EKD).^[4] In the [Church of England](#), the Mother Church of the Anglican Communion, the Presentation of Christ in the Temple is a [Principal Feast](#) celebrated either on 2 February or on the Sunday between 28 January and 3 February. In the [Catholic Church](#), especially since the time of [Pope Gelasius I](#) (492–496) who in the fifth century contributed to its expansion, the Presentation is celebrated on 2 February and is the fourth [Joyful Mystery](#) of the [Rosary](#).

In the [Latin Rite](#) of the Catholic Church, the Anglican Communion, and the Lutheran Church, the episode was also reflected in the once-prevalent custom of [churching new mothers](#) forty days after the birth of a child.

Scripture

Meeting of the Lord, [Russian Orthodox icon](#), 15th century

The event is described in the [Gospel of Luke](#) ([Luke 2:22–40](#)). According to the gospel, [Mary](#) and [Joseph](#) took the [Infant Jesus](#) to the [Temple](#) in [Jerusalem](#) forty days (inclusive) after his birth to complete Mary's [ritual purification](#) after childbirth, and to perform the [redemption of the firstborn son](#), in obedience to the [Torah](#) ([Leviticus 12](#), [Exodus 13:12–15](#), etc.). Luke explicitly says that Joseph and Mary take the option provided for poor people (those who could not afford a lamb; [Leviticus 12:8](#)), sacrificing "a pair of [turtledoves](#), or two young pigeons." [Leviticus 12:1–4](#) indicates that this event should take place forty days after birth for a male child, hence the Presentation is celebrated forty days after Christmas.

Upon bringing Jesus into the temple, they encountered [Simeon](#). The Gospel records that Simeon had been promised that "he should not see death before he had seen the Lord's [Christ](#)" ([Luke 2:26](#)). Simeon then uttered the prayer that would become known as the [Nunc Dimittis](#),

or Canticle of Simeon, which prophesied the [redemption](#) of the world by Jesus:

"Lord, now let your servant depart in peace, according to your word; for my eyes have seen your salvation which you have prepared in the presence of all peoples, a light for revelation to the Gentiles, and for glory to your people Israel". ([Luke 2:29–32](#)).

Simeon then prophesied to Mary: "Behold, this child is set for the fall and rising of many in Israel, and for a sign that is spoken against (and a sword will pierce through your own soul also), that thoughts out of many hearts may be revealed. ([Luke 2:34–35](#)).

The elderly [prophetess Anna](#) was also in the Temple, and offered prayers and praise to God for Jesus, and spoke to everyone there of His importance to redemption in Jerusalem ([Luke 2:36–38](#)).

Name of the celebration

In addition to being known as the [Feast of the Presentation of Jesus at the Temple](#), other traditional names include Candlemas, the Feast of the Purification of the Virgin,^[6] and the Meeting of the Lord.^[7]

The date of Candlemas is established by the date set for the [Nativity of Jesus](#), for it comes forty days afterwards. Under [Mosaic law](#) as found in the [Torah](#), a mother who had given birth to a boy was considered unclean for seven days; moreover she was to remain for three and thirty days "in the blood of her purification." Candlemas therefore corresponds to the day on which Mary, according to Jewish law, should have attended a ceremony of [ritual purification](#) ([Leviticus 12:2–8](#)). The Gospel of Luke 2:22–39 relates that Mary was purified according to the religious law, followed by Jesus' presentation in the [Jerusalem](#) temple, and this explains the formal names

given to the festival, as well as its falling 40 days after the Nativity.

In the Roman Catholic Church, it is known as the "Presentation of the Lord" in the liturgical books first issued by [Paul VI](#),^[8] and as the "Purification of the Blessed Virgin Mary" in [earlier editions](#). In the [Eastern Orthodox Church](#) and Greek Catholic Churches ([Eastern Catholic Churches](#) which use the [Byzantine rite](#)), it is known as the "Feast of the Presentation of our Lord, God, and Savior Jesus Christ in the Temple" or as "The Meeting of Our Lord, God and Saviour Jesus Christ".

In the churches of the [Anglican Communion](#), it is known by various names, including: The Presentation of Our Lord Jesus Christ in The Temple (Candlemas) ([Episcopal Church](#)),^[6] The Presentation of Christ in the Temple, and The Purification of the Blessed Virgin Mary ([Anglican Church of Canada](#)),^[9] The Presentation of Christ in the Temple (Candlemas) ([Church of England](#)),^[10] and The Presentation of Christ in the Temple ([Anglican Church of Australia](#)).

It is known as the Presentation of Our Lord in the [Evangelical Lutheran Church in America](#). The [Lutheran Church–Missouri Synod](#) observes 2 February as The Purification of Mary and the Presentation of Our Lord.^[11] In some [Protestant](#) churches, the feast is known as the Naming of Jesus (though historically he would have been named on the eighth day after the Nativity, when he was [circumcised](#)).

"Candlemas" is a northern European name for the festival because there had long been a procession with lighted candles at the mass on this day, reflecting Simeon's proclamation of "a light for revelation to the Gentiles", which, in turn, echoes Isaiah 49:6 in the second of the "servant of the Lord" oracles.^[10]

Η Υπαπαντή του Κυρίου

Η σημερινή γιορτή της Χριστιανοσύνης είναι αφιερωμένη στην έλευση του μικρού Χριστού στον Ναό των Ιεροσολύμων και της υποδοχής του από τον πρεσβύτερο ιερέα Συμεών. Εορτάζεται στις 2 Φεβρουαρίου, μαζί με την ανάμνηση του γεγονότος του καθαρισμού της Παναγίας από τη λοχεία (σαραντισμός). Η Υπαπαντή του Κυρίου είναι μία από τις 12 μεγάλες εορτές της Ορθόδοξης Χριστιανικής Εκκλησίας («Δωδεκάορτον»). Στον αγγλόφωνο κόσμο είναι γνωστή ως Candlemas. Η λέξη Υπαπαντή σημαίνει προϋπάντηση. Στις 2 Φεβρουαρίου έχουν την ονομαστική τους εορτή η Υπαπαντή, ο Παναγιώτης, η Μαρία και η Δέσποινα.

Το γεγονός της Υπαπαντής

Το εκκλησιαστικό γεγονός της [Υπαπαντής του Κυρίου](#), που εξιστορεί ο Ευαγγελιστής Λουκάς (β', 22-38), συνέβη σαράντα ημέρες μετά τη γέννηση του Ιησού. Επειδή, σύμφωνα με το μωσαϊκό νόμο, ήταν το πρώτο παιδί της οικογένειας και μάλιστα αγόρι, έπρεπε να αφιερωθεί στον Θεό και συγχρόνως οι γονείς να προσφέρουν σε Αυτόν μία μικρή θυσία από ένα ζευγάρι τρυγόνια ή δύο μικρά

περιστέρια. Στην αυλή του μεγαλόπρεπου ναού του Σολομώντος πηγαινοέρχεται πολύς κόσμος. Άλλοι παίρνουν προσφορές στο ναό κι άλλοι προσεύχονται.

Οι ιερείς απασχολημένοι. Ποιος είναι ο γέροντας που κάθεται στην άκρη της βεράντας; Τι να περιμένει άραγε; Είναι ο Συμεών, ο σεβάσμιος ιερέας. Πολλά χρόνια πριν, ο θεός του' χε δώσει μια υπόσχεση. Πως δηλαδή πριν πεθάνει θα δει το Χριστό, το Σωτήρα του κόσμου. Θα έχει το μοναδικό προνόμιο να τον υποδεχτεί στο ναό αυτό.

Και να! Ξαφνικά κάτι νιώθει. Κοιτάζει με τα' αδύνατα μάτια του. Βλέπει ένα ζευγάρι φτωχών ανθρώπων να έρχονται δειλά στο ναό για ν' αφιερώσουν το μικρό αγόρι τους στο Θεό, όπως ήταν συνήθεια των Εβραίων. Ήταν ο Ιωσήφ και η Μαρία. Η Μαρία κρατούσε το νεογέννητο Ιησού που ήταν πια σαράντα ημερών. Ο Ιωσήφ κρατούσε ένα ζευγάρι περιστέρια, για θυσία στο ναό.

— Έλα κόρη μου, δώσε μου το παιδί. Θα το οδηγήσω εγώ μπροστά στο ναό. Παίρνει στα γέρικά του χέρια το μικρό Ιησού και τον οδηγεί μπροστά στην πύλη του ναού. Νιώθει να πλημμυρίζει η ψυχή του από χαρά. Συγκινημένος άρχισε να δοξάζει το Θεό:

«Νυν απολύεις τον δούλον σου Δέσποτα, κατά το ρήμα σου εν ειρήνη, ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου ... Φως εις αποκάλυψιν εθνών και δόξαν λαού σου Ισραήλ».

Δηλαδή:

«Τώρα, Κύριε, μπορείς να με πάρεις ειρηνικά, όπως μου υποσχέθηκες, διότι είδαν τα μάτια μου το Σωτήρα, που είναι φως για να φανερωθεί στα έθνη και δόξα του λαού σου του Ισραήλ». Κατόπιν στράφηκε προς την Παναγία: «Αυτό εδώ το παιδί θα γίνει αιτία να σωθούν, αλλά και να χαθούν πολλοί από το Ισραήλ. Όσοι θα πιστέψουν σ' αυτόν θα αναστηθούν, όσοι δεν πιστέψουν θα χαθούν. Τη δική σου όμως καρδιά θα τη διαπεράσει σα μαχαίρι ο πόνος.»

Στο ναό ήταν και η Άννα, μια γριά ογδόντα τεσσάρων χρόνων που ζούσε με νηστείες και προσευχές. Κι αυτή, λοιπόν σαν είδε το Χριστό, άρχισε να μιλά με χαρά σ' όλους και να λέει πως αυτός θα φέρει τη σωτηρία στους ανθρώπους.

Ο Δίκαιος Συμεών ο Θεοδόχος και Άννα η Προφήτιδα

Στις 3 Φεβρουαρίου η εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Δικαίου Συμεών του νέου του Θεοδόχου και της Άννας της προφήτιδας. Ο Συμεών κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ. Ήταν δίκαιος, ευλαβής και φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα, που του είχε φανερώσει ότι δε θα πέθαινε πριν δει το Χριστό. Η χαρμόσυνη αυτή πληροφορία τον εμψύχωνε ως τα βαθιά γεράματα του. Τέλος, ακριβώς σαράντα μέρες μετά τη γέννηση του Ιησού, το Πνεύμα τον πληροφόρησε ότι έπρεπε να πάει στο Ιερό.

Ετοιμάστηκε, λοιπόν, με νεανική ζωηρότητα, πήγε εκεί και στάθηκε στην πόρτα, γεμάτος ευχαρίστηση και αγαλλίαση. Μέσα στην προσδοκία αυτή, φάνηκαν να έρχονται ο Ιωσήφ με την Παρθένο, που κρατούσε τον Ιησού. Ο Συμεών, πληροφορημένος από το Πνεύμα ότι το βρέφος αυτό είναι ο Χριστός, τρέχει και παίρνει τον Ιησού στην αγκαλιά του.

Τον κρατάει ευλαβικά και, αφού καλά – καλά παρατήρησε το νήπιο και δέχθηκε όλη την ιλαρότητα της θείας μορφής του, ύψωσε το βλέμμα του επάνω και είπε ευχαριστώντας το Θεό: «Νυν απολύεις τον δούλον σου, Δέσποτα, κατά το ρήμα σου εν ειρήνη· ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν

σου, ο ητοίμασας κατά πρόσωπον πάντων των λαών, φως εις αποκάλυψιν εθνών και δόξαν λαού σου Ισραήλ».

Τώρα, δηλαδή, πάρε την ψυχή μου Δέσποτα, σύμφωνα με το λόγο σου, ειρηνικά, διότι τα μάτια μου είδαν αυτόν που θα φέρει τη σωτηρία που ετοίμασες για όλους τους λαούς και θα είναι γι' αυτούς φως, που θα αποκαλύψει τον αληθινό Θεό και θα δοξάσει το λαό σου Ισραήλ.

Η Προφήτιδα Άννα ήταν θυγατέρα του Φανουήλ και καταγόταν από τη φυλή του Ασήρ, ογδόου γιου του Ιακώβ. Παντρεύτηκε πολύ νέα, και μετά επτά χρόνια έμεινε χήρα. Από κει και πέρα έζησε μόνη της, χωρίς να έλθει πλέον σε νέο γάμο. Παρηγοριά και ευχαρίστηση της ήταν η προσευχή, η νηστεία, η ανάγνωση των Γραφών, η φιλανθρωπία και η συχνή παρουσία της στο Ιερό σ' όλες τις πρωινές και εσπερινές δεήσεις. Για τον τρόπο αυτό της ζωής της, το Άγιο Πνεύμα μετέδωσε στην Άννα το προφητικό χάρισμα. Αξιώθηκε μάλιστα, αν και 84 ετών τότε να υποδεχθεί στο Ναό μαζί με τον δίκαιο Συμεών, το θείο Βρέφος. Κατά τη συνάντηση εκείνη, η καρδιά της Άννας υπερχάρηκε και σκίρτησε. Πλησίασε, προσκύνησε το παιδί και κατόπιν, αφού ευχαρίστησε και δοξολόγησε και αυτή το Θεό, διακήρυττε ότι ήλθε ο Μεσσίας προς όλους, οι όποιοι

ζούσαν περιμένοντας με ειλικρινή ευσέβεια τη λύτρωση του Ισραήλ. Η μνήμη της Προφήτιδας Άννας επαναλαμβάνεται στις 28 Αυγούστου.

Η Σύναξή τους ετελείτο στο Αποστολείο Ιακώβου του Αδελφοθέου, που ήταν παρεκκλήσιο του ναού της Θεοτόκου Ευουρανιώτισσης.

Τα Λείψανα του Αγίου Συμεών, άγνωστο πότε, μεταφέρθηκαν από την Παλαιστίνη στην Κωνσταντινούπολη και κατατέθηκαν στο Ναό της Παναγίας των Χαλκοπρατειών, όπου φυλάσσονταν και τα Λείψανα του Αποστόλου Ιακώβου του Αδελφοθέου και του Προφήτου Ζαχαρίου, πατρός του Προδρόμου. Από εκεί αφαιρέθηκαν το 1204 μ.Χ., πέντε ημέρες μετά την άλωση της Πόλεως από τους Φράγκους, από τους Βενετούς Πέτρο Steno, Άγγελο Drusiano και Ανδρέα Balduino και μεταφέρθηκαν στη Βενετία. Μετά την αναγνώριση του 1317 μ.Χ. τα Λείψανα τοποθετήθηκαν σε μαρμάρινη σαρκοφάγο, η οποία το 1733 μ.Χ. τοποθετήθηκε κάτω από την Αγία Τράπεζα του προς τιμήν του Ναού, όπου και σήμερα φυλάσσονται.

Λείψανα του Αγίου Συμεών φυλάσσονται επίσης στο Ναό Aix La Chapelle, στο Άαχεν της Γερμανίας.

St. Symeon the Host of God and

St. Anna the Prophetess

St. Symeon, the Host of God, was a man not only of holy spirit but of great patience as well. He was a highly intelligent scholar and a deeply religious man, who knew from his interpretation of the Old Testament that the Messiah was to come. He prayed not only for deliverance, but for the opportunity to remain alive just long enough to cast his eyes on the Messiah. This was no small request made of the Lord, for it is quite certain, although estimates vary as to his actual age, that he was born many years before Christ. St. Symeon is estimated to have been at least 150 years old at the time of the Nativity, and only because God had given him those many years in answer to his earnest prayers that he be allowed to live to that great day.

St. Symeon was one of the famous Seventy, who were chosen to translate the Bible from Hebrew into Greek in the time of the Egyptian Pharaoh Ptolemy Philadelphus (285-246 B.C.). St. Symeon worked conscientiously, but when, translating the prophet Isaiah, he came to the prophecy: "Behold, a virgin shall conceive and bear a son," he was puzzled. He took a knife to scratch out the word "virgin" and substitute "young woman," and translate it thus into Greek. But at that moment an angel of God

appeared to him and held him back from his intention, explaining to him that the prophecy was true and rightly expressed. And to confirm its veracity, the messenger from God said that he, Symeon, by the will of God, would not die until he had seen the Messiah born of a virgin. The righteous Symeon rejoiced at these heavenly tidings, left the prophecy unchanged and thanked God that He had found him worthy to live to see the Promised One.

When the Christ Child was brought into the Temple in Jerusalem by the Virgin Mary, the Spirit of God revealed this to Symeon, who was now a very old man with snow-white hair. He went quickly to the Temple and found there both the Virgin and Child, bathed in a light that shone round their heads like a halo. The joyful elder took Christ in his arms and prayed to God, saying: "Lettest thou Thy servant depart in peace, O Master, according to Thy word, for my eyes have seen Thy salvation" (Lk. 2:29-30). Soon after that, St. Symeon departed this life. This righteous elder is venerated as the protector of young children.

St. Anna the prophetess, the daughter of Phanuel, also came to see the child, recognizing Him as the Messiah and making Him known to the people. St. Anna was then 84 years old.

St. Photius of Constantinople

February 6th, we commemorate a man who has been hated in the West and revered as a great saint in the East. Some historians say he was second to St. John Chrysostom in influence on the Constantinopolitan throne. On the other hand, some scholars call him the “Father of the Great Schism.” As of January 2019, I am working on a thorough research project regarding the life of Photius and will some day (in the distant future) post a greatly detailed biography. But for now, let this brief summary and report suffice for this man’s complicated life.

SUMMARY

St. Photius came from a family of nobility. During the iconoclastic years, his family was sent into exile, though Photius

probably managed to stay in or near Constantinople as is evident by his extraordinary education and learning, which would have been difficult to complete in exile. His parents likely died in exile. His uncle Tarasius was the Patriarch at the time of the Seventh Ecumenical Council.

After a career in education at the most prestigious university in the empire, he was elected as the Patriarch of Constantinople against his will in 858. His relations with Rome were complicated due to a couple of factors in the East and due to the ambitions of Pope Nicholas seeking to expand papal influence into Eastern Europe.

Photius’ time as patriarch was marked by great missionary activities including the baptism of King Boris and Bulgaria as well as sending Saints Cyril and Methodius to evangelize the Slavic people.

He was removed from the patriarchal throne twice and sent into exile each time. During the second exile, he died as an elderly man at the end of the ninth century.

FURTHER DETAILS AND POLITICAL DRAMA

In 858, St. Ignatius the Patriarch of Constantinople was removed from his throne, probably due to serious conflicts between

himself and Caesar Bardas. They obtained a resignation letter from Ignatius and sent him to a monastery.

When the two opposing political factions in the Roman Empire couldn't agree on a candidate, Photius was suggested as a neutral candidate who had stayed away from ecclesial politics. Both sides agreed, and he was raised from layman to Patriarch in six days, which happened infrequently and caused some controversy.

His quick elevation to the patriarchy was questioned by Pope Nicholas I, who sent delegates to investigate the matter. A council was held in 861 with the papal legates presiding, and after reviewing the facts, they returned to Rome and assured Nicholas that Photius' appointment was legitimate. However, neither Photius nor Emperor Michael III would allow Rome to take possession of the church developing in Bulgaria, so Nicholas refused to recognize Photius as patriarch. Nicholas wanted Bulgaria for Rome's prestige, but Constantinople needed Bulgaria as a partner for reasons of national security.

Years later, enemies of Photius stayed in Rome and managed to convince Nicholas to turn completely against Photius, feeding him all sorts of lies and misinformation. Nicholas held a council in 863 and anathematized Photius, which broke communion with Constantinople and caused a schism between East and West. While this should be known as the starting point of the

schism between East and West during Photius' life, this schism is usually overlooked since our history books have a Western bias.

In 867, Photius sent a famous Encyclical to the Eastern Patriarchs and held a great council with many hundreds participating. The council addressed errors in doctrine and practice being used by Frankish missionaries in Bulgaria and it reprimanded Pope Nicholas for ruling with an iron fist (Constantinople received many complaints from bishops and monastics in the West regarding Nicholas' tyrannical reign as pope). This council is often called the Photian Schism in encyclopedias and other resources. However, at this point, Nicholas had excommunicated Photius and had broken communion with the Christian East four years prior. So blaming Photius for the schism is historically ignorant.

As the council came to a close, Caesar Basil assassinated Emperor Michael III. Basil pressured Photius to resign, brought St. Ignatius back to the patriarchy, and attempted to legitimize his murderous rise to power by inviting the new Pope Hadrian II to a council in 869.

At the Council of 869-870, Photius was condemned and sent to exile. The West considers this meeting to be the Eighth Ecumenical Council though the East obviously rejects this

council as illegitimate. It had almost no support among the bishops or laity in the East; in fact, it costed Basil much popularity among his new subjects.

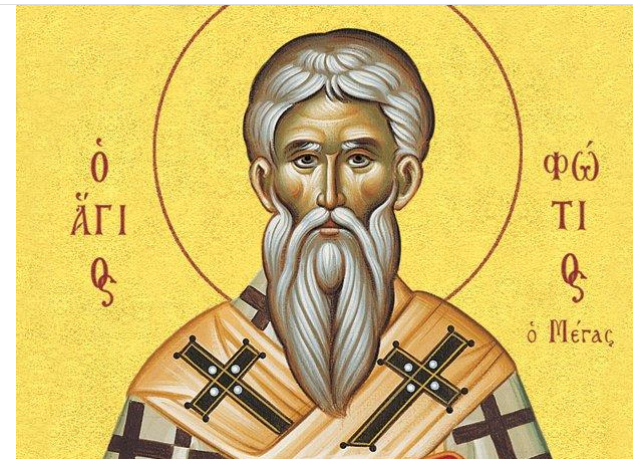
Several years later, Emperor Basil realized the error of his ways and brought Photius back from exile; Photius and Ignatius both became friends, the latter appointing Photius as his successor. Once Ignatius passed away, Photius was appointed as the Patriarch of Constantinople once again. A letter was sent to Rome; the new Pope John VIII sent legates. Another council was convened in 879. John VIII annulled the earlier papal decisions against Photius and came into theological and ecclesiastical agreement with him. At this council,

St Photius was acknowledged as the lawful archpastor of the Church of Constantinople. Pope John VIII, who knew Photius personally, declared through his envoys that the former papal decisions about Photius were annulled. The council acknowledged the unalterable character of the Nicean-Constantinople Creed, rejecting the Latin distortion (“filioque”), and acknowledging the independence and equality of both thrones and both churches (Western and Eastern). The council decided to abolish Latin usages and rituals in the Bulgarian church introduced by the Roman clergy, who ended their activities there. [1]

Two centuries years later, the Latin (Roman Catholic) church reversed their decision again, adopting the Council of 869-870. The move had nothing to do with Photius, but decided upon it due to canons that were passed that would help the pope combat Lay Investiture. Photius was never highly favored in the West, and over time, outlandish tales about him were fabricated in order to further tarnish his reputation. At some point, a Second Photian Schism was fabricated, though the events of that schism are completely fictitious.

After the death of Basil I, Emperor Leo VI wanted his sixteen year old brother to be patriarch. He ousted Photius and sent him into exile where he later died as an elderly man.

Ἅγιος Φῶτιος ὁ Μέγας († 6 Φεβρουαρίου)

Ο Μέγας Φώτιος γεννήθηκε περί το 810 μ.Χ. στην Κωνσταντινούπολη από ευσεβή και επιφανή οικογένεια που αγωνίσθηκε για την τιμή και προσκύνηση των ιερών εικόνων. Οι γονείς του ονομάζονταν Σέργιος και Ειρήνη και καταδιώχθηκαν επί του εικονομάχου αυτοκράτορα Θεοφίλου (829-842 μ.Χ.). Ο Άγιος Σέργιος, του οποίου τη μνήμη τιμά η Εκκλησία στις 13 Μαΐου, ήταν αδελφός του Πατριάρχου Ταρασίου (784-806 μ.Χ.) και περιπομπεύθηκε δέσμιος από το λαιμό ανά τις οδούς της Κωνσταντινουπόλεως, εστερήθηκε την περιουσία του και εξορίσθηκε μετά της συζύγου και των παιδιών του σε τόπο άνυδρο, που από τις ταλαιπωρίες απέθανε ως Ομολογητής.

Ο ιερός Φώτιος διέπρεψε πρώτα στα ανώτατα πολιτικά αξιώματα. Όταν με εντολή του αυτοκράτορα απομακρύνθηκε βιαίως από τον πατριαρχικό θρόνο ο Πατριάρχης Ιγνάτιος, ανήλθε σε αυτόν, το έτος 858 μ.Χ., ο ιερός Φώτιος, ο όποιος διακρινόταν για την αγιότητα του βίου του και την τεράστια μόρφωση του. Η χειροτονία του εις Έπίσκοπον έγινε την ημέρα των Χριστουγέννων του έτους 858 μ.Χ.

Ο ιερός Φώτιος με συνοδικά γράμματα ανακοίνωσε, κατά τα καθιερωμένα, τα της εκλογής του στους Πατριάρχες της Ανατολής και ετόνισε την αποκατάσταση της ειρήνης στην Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως. Άλλα πριν ακόμη προλάβει να την παγιώσει επήλθε ρήξη μεταξύ των ακραίων πολιτικών και των οπαδών του Πατριάρχου Ιγνατίου, των «Ιγνατιανών». Οι «Ιγνατιανοί» συγκεντρώθηκαν στο ναό της Αγίας Ειρήνης, αφόρισαν τον ιερό Φώτιο και ανακήρυξαν Πατριάρχη τον Ιγνάτιο. Ο Φώτιος συγκάλεσε Σύνοδο στο ναό των Αγίων Αποστόλων για την αντιμετώπιση του ανακύψαντος ζητήματος.

Η Σύνοδος κατέδικασε ως αντικανονικές τις ενέργειες των «Ιγνατιανών» και ετόνισε ότι ο Ιγνάτιος, αφού παραιτήθηκε από το θρόνο, δεν ήταν πλέον Πατριάρχης, εάν δε διεκδικούσε την επιστροφή του στον πατριαρχικό θρόνο, τότε αυτόματα θα υφίστατο την ποινή της καθαιρέσεως και του αφορισμού.

Ο μεγάλος αυτός Πατέρας της Εκκλησίας ιερούργησε, ως άλλος απόστολος Παύλος, το Ευαγγέλιο. Αγωνίσθηκε για την αναζωπύρωση της ιεραποστολικής συνειδήσεως, που περιφρουρεί την πνευματική ανεξαρτησία και αυτονομία των ορθοδόξων λαών από εισαγωγές εθίμων ξένων προς την ιδιοσυγκρασία τους, με σκοπό την αλλοίωση της ταυτότητας και της πνευματικής τους ζωής. Διότι γνώριζε, ότι ο μέγιστος εχθρός ενός λαού είναι η απώλεια της αυτοσυνειδησίας του, η φθορά της πολιτισμικής του ιδιοπροσωπίας και η αλλοίωση του ήθους του. Ο ιερός Φώτιος εγνώριζε την ιεραποστολική δραστηριότητα του ιερού Χρυσοστόμου, αφού αναφέρεται πολλές φορές στο έργο αυτό, και μάλιστα επηρεάσθηκε από αυτή στο θέμα των επιτοπίων γλωσσών και των μοναχών ως ιεραποστόλων. Επί των ημερών του εκχριστιανίσθηκε το έθνος των Βουλγάρων, το οποίο μυσταγωγήσε προς την αμώμητη πίστη του Χριστού και το αναγέννησε με το λουτρό του θείου Βαπτίσματος.

Το θεολογικό του έργο εδικαίωνε τους αγώνες της Εκκλησίας, εβεβαίωνε την ορθόδοξη πίστη και ενέπνεε την εκκλησιαστική συνείδηση για την συνεχή εγρήγορση του όλου εκκλησιαστικού Σώματος. Υπό την έννοια αυτή η εκκλησιαστική συνείδηση διέκρινε στο πρόσωπο του τον υπέρμαχο της ορθοδόξου πίστεως και τον εκφραστή του αυθεντικού φρονήματος της Εκκλησίας. Σε οιοδήποτε στάδιο του βίου και αν παρακολουθήσουμε τον ιερό Φώτιο, είτε στη

Βιβλιοθήκη, επιδιδόμενο σε μελέτες, είτε ως καθηγητή της φιλοσοφίας **στο πρώτο Πανεπιστήμιο της Μεσαιωνικής Ευρώπης, της Μαγναύρας**, σε μια εποχή που η Δύση ήταν ακόμη βυθισμένη στο τέλμα των σκοτεινών αιώνων, είτε κοσμούντα τον αγιότατο πατριαρχικό θρόνο της Κωνσταντινουπολίτιδος Εκκλησίας, είτε εξασκούμενο στην ελεημοσύνη και τη φιλανθρωπία, είτε υφιστάμενο την παραγνώριση των ανθρώπων και τις σκληρές στερήσεις δύο εξοριών, παντού αναγνωρίζαμε το μαχόμενο υπέρ της αληθούς ορθοδόξου πίστεως, της «αποστολικής τε και πατρικής παραδόσεως» και «της προγονικής ευσέβειας», η οποία αποτελεί και το περιεχόμενο της πατερικής διδασκαλίας αυτού. Γι' αυτό ουδέποτε ο Άγιος ανέχθηκε οποιαδήποτε παρασιώπηση ή παραφθορά της αλήθειας.

Επί της βάσεως αυτής αντέκρουσε όχι μόνο τους εικονομάχους αλλά και τις παπικές αξιώσεις και το γερμανο-φραγκικό δόγμα του Filioque, το όποιο διασαλεύει την κοινωνία των αγιοπνευματικών προϋποθέσεων και ενεργειών και δεν έχει θέση μέσα στην κοινωνία του Σώματος της Εκκλησίας και της κοινότητας των αδελφών.

Η δολοφονία του αυτοκράτορας Μιχαήλ τού Γ' στις 24 Σεπτεμβρίου 867 μ.Χ. από τον Βασίλειο Α' τον Μακεδόνα, συνοδεύθηκε και με κρίση στην Εκκλησία. Ο νέος αυτοκράτορας ετάχθηκε υπέρ της προσεγγίσεως Κωνσταντινουπόλεως και Ρώμης και αναζήτησε ερείσματα στους «Ιγνατιανούς». Ο ιερός Φώτιος υπήρξε το θύμα αυτής της νέας πολιτικής σκοπιμότητας τού αυτοκράτορας, ο οποίος τον εκθρόνισε και αποκατέστησε στο θρόνο τον Πατριάρχη Ιγνάτιο, στις 23 Νοεμβρίου 867 μ.Χ.

Η Σύνοδος τού έτους 869 μ.Χ., που συνήλθε στην Κωνσταντινούπολη, στο ναό της Αγίας Σοφίας, αναθεμάτισε τον Άγιο Φώτιο, όσοι δε

Επίσκοποι χειροτονήθηκαν από αυτόν ή παρέμεναν πιστοί σε αυτόν καθαιρέθηκαν και όσοι από τους μοναχούς ή λαϊκούς παρέμειναν οπαδοί του αφορίσθηκαν. Ο ιερός Φώτιος καθ' όλη τη διαδικασία και παρά την προκλητική στάση των αντιπροσώπων τού Πάπα ετήρησε σιγή, τους υπέδειξε να μετανοήσουν και αρνήθηκε να δεχθεί την αντικανονική ποινή. Στη συνέχεια εξορίστηκε και υποβλήθηκε σε ποικίλες και πολλαπλές στερήσεις και κακουχίες. Επακολούθησε βέβαια η συμφιλίωση των δύο Πατριαρχών, Φωτίου και Ιγνατίου, αλλά ο θάνατος τού Ιγνατίου στις 23 Οκτωβρίου τού 877 μ.Χ. επέτρεψε την αποκατάσταση τού πρώτου στον πατριαρχικό θρόνο ως το 886 μ.Χ. κατά το οποίο εξαναγκάσθηκε σε παραίτηση από το διαδεχθέντα τον αυτοκράτορα Βασίλειο δευτερότοκο υιό του Λέοντα ΣΤ' τον Σοφό.

Ο Άγιος Φώτιος κοιμήθηκε οσίως το έτος 891 μ.Χ. όντας εξόριστος στην ιερά μονή των Αρμεριανών. Το ιερό και πάντιμο σκήνωμα του εναποτέθηκε στη λεγόμενη μονή της Ερημίας ή Ηρεμίας που ήταν κοντά στη Χαλκηδόνα. Παλαιότερα η σύναξη του ετελείτο στο Προφητείο, δηλαδή στο ναό τού Τιμίου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, που βρισκόταν στη μονή της Ερημίας, ενώ τώρα τελείται στην ιερά πατριαρχική μονή της Αγίας Τριάδος στη νήσο Χάλκη.

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, January 31, 2021

15th Sunday of Luke

ΚΥΡΙΑΚΗ, 31 Ιανουαρίου, 2021

ΙΕ' Λουκά

MEMORIAL SERVICES

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

40 μέρες: Καλλιόπη Λακαρδή

40 days: Kalliope Lakardis

2 χρόνια: Αθανασία Λιακοπούλου

2 years: Athanasia Liakopoulos

3 χρόνια: Όλγα Μίχαλος

3 years: Olga Mihalos

5 χρόνια: Ελένη Γαλίτη

5 years: Helen Galitis